

قاچاق کالا سالانه ۲۰۰۰ میلیارد ریال به دولت ضرر می‌زند

اشاره:

حفظت و صیانت از مزهای اقتصادی و گمرکی کشور برای تحقق آرمان‌های کاهش انکاء به درآمدهای نفتی و استقلال و خودکافی اقتصادی ضرورت دارد.

قاچاق پدیده مذمومی است که مزهای اقتصادی و گمرکی کشور را تهدید می‌کند و مانع از پیشره گیری مناسب از توامندی‌ها و استعدادهای بالقوه و بالفعل اقتصادی می‌شود. مبارزه با قاچاق کالا یکی از برنامه‌های عمده اقتصادی است تا بتوان برنامه‌های تجارت خارجی، تشویق سرمایه‌گذاری و دستیابی به رشد و توسعه اقتصادی پایدار، جامه عمل پوشاند.

متأسفانه سالانه ۳ تا ۵ میلیارد دلار از منابع ارزی محدود کشور صرف واردات غیرقانونی کالاهای غیرضروری می‌شود که هیچ تأثیر سازنده‌ای در پیشبرد و بهبود ساختار و بنیه اقتصادی کشور ندارد. دست‌اندرکاران مبارزه با قاچاق کالا ضمن تأکید بر تلاش بیشتر نیروهای انتظامی و گمرک به اتخاذ سیاست‌ها و راهبردهای اقتصادی که تأثیر بیشتر و وسیع‌تری در کاهش سوددهی فعالیت قاچاق کالا دارد. تأکید دارند.

خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازارگانی» در گفت‌وگو با آقای دکتر محمد رضا رفعتی از پژوهشگران ارشد مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی، نظرات ایشان را در رابطه با تأثیر قاچاق کالا بر اقتصاد کشور و نیز راههای معقول و منطقی در مبارزه با قاچاق جویا شد.

با هم ماحصل این گفت‌وگو را می‌خواهیم.

ممنوعیت‌های ورود کالا وجود نداشت، هر کالایی به سادگی وارد یا خارج کشور می‌شد و قاچاق محسوب نمی‌شد. علاوه بر محدودیت و ممنوعیت قوانین و مقررات، عامل دیگری نیز باعث قاچاق می‌شود که آن هم اختلاف قیمت و یا انگیزه کسب سودی است که در قاچاق کالا وجود دارد.

برای تشریح این موضوع چنانچه ممنوعیت و محدودیت قوانین و مقررات در داخل کشور وجود داشته باشد، اما قیمت‌ها در بازار داخل و خارج یکسان باشد، هیچ انگیزه‌ای برای خروج و یا

می‌شود. آنها معتقدند کالاهایی که ورودشان به کشور ممنوع است، اگر وارد شود، قاچاق محسوب می‌شود. ارقامی که نیروهای انتظامی و گمرک از کشینیات کالاهای قاچاق می‌دهند نیز با یکدیگر متفاوت هستند.

□ چرا قاچاق به وجود می‌آید؟
دلایل وجود قاچاق چیست؟

شاید عدمه ترین دلیل به وجود آمدن قاچاق، قوانین و مقررات باشد و یا به طور مشخص تر محدودیت‌ها و ممنوعیت‌هایی که وجود دارد، باعث قاچاق می‌شود. اما در قالب تعریف نیروی انتظامی، موضوع به نحو دیگری دیده

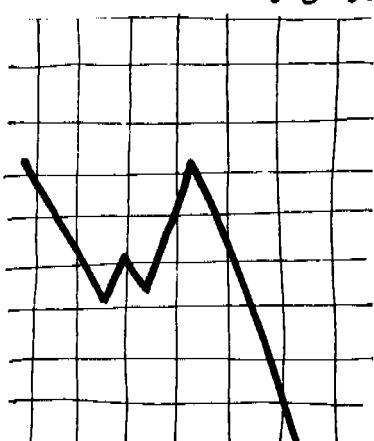
■ تعریف قاچاق از جنبه اقتصادی چیست؟

□ شاید قاچاق تعریف مشخصی نداشته باشد، ارگان‌های مختلفی که در امر مبارزه با قاچاق دخالت دارند، هر کدام تعریف خودشان را ارایه می‌دهند. تعریفی که گمرک از قاچاق می‌دهد، شاید با تعریف نیروهای انتظامی یکی نباشد. کالایی که به گمرک وارد می‌شود، اگر متفاوت از مشخصاتی که اظهار می‌شود، باشد، از نظر گمرک قاچاق محسوب می‌شود. اما در قالب تعریف نیروی انتظامی، موضوع به نحو دیگری دیده

دولت از این کالاهای وصول نمی‌شود. باید دیده زینه فرست یا درآمد از دست رفته قایاق از نظر حقوق گمرکی و سود بازرگانی برای دولت چه میزان است.

کالاهایی که به طور غیرقانونی وارد کشور می‌شوند، به طور عمدۀ کالاهای لوکس و مصرفی هستند. اکثر این کالاهای گران‌قیمت و سبک‌وزن می‌باشند. هزینه حمل و نقل این گونه کالاهای پایین و سود حاصل از فروش آنها زیاد است.

با نگاهی به این گونه کالاهای مشاهده می‌شود، وسائل الکترونیکی، دوربین، ظروف چینی، انواع عطر و... کالاهایی هستند که جنبه لوکس دارند و حقوق گمرکی و سود بازرگانی آنها بیش از ۵۰ درصد است، بنابراین یک برآورد اجمالی نشان می‌دهد که اگر رقم کالاهای قایاق در سال گذشته ۲ میلیارد دلار باشد حدود ۲۰۰۰ میلیارد ریال حقوق گمرکی و سود بازرگانی حقه دولت وصول نمی‌شود. این لطمه بزرگی است که به کشور و درآمدهای مالیاتی دولت وارد می‌شود.

قایاق

اعلام می‌کند، ولی این رقم مربوط به کل قایاق کالا که از مرزها وارد یا خارج می‌شود نیست.

اگر بتوان از درصد کشیفات قایاق کالا برآورد صحیحی داشته باشیم، می‌توان از روی آن برآورده از کل میزان

ورود یک کالا به طور غیرقانونی وجود تحویل داشت.

البته قایاق کالا دلایل سیاسی نیز دارد. به طور مثال اسلحه و مواد مخدر می‌تواند به طور قایاق وارد یک کشور شود که به اعتبار سیاسی و نظامی آن کشور لطفه می‌زند.

■ چه عواملی قایاق کالا را تسهیل و تشدید می‌کند؟

□ هر قدر هزینه و مخاطره (رسیک) قایاق کمتر باشد،

قایاقچی کالا کمتر احساس خطر می‌کند و با هزینه کمتری می‌تواند کالا را از خارج به داخل و یا از داخل به خارج انتقال دهد. بنابراین اگر مرزهای کشور از کنترل مناسبی برخوردار نباشد، زمینه‌ای برای تسهیل و تشدید قایاق کالا فراموش خواهد شد.

موضوع دیگری که قایاق را تشدید می‌کند، بیکاری، فقر و توسعه‌یافتنگی مناطق است که از آنجا کالا به طور قایاق وارد و یا خارج می‌شود. در این مناطق اکثر جوانان قایاق کالا را یک شغل با درآمد مکافی می‌بینند. علت اصلی این امر در مناطق محروم، بیکاری است و افراد قایاقچی در این مناطق از تشریکار محلی به سهولت برای قایاق کالا به داخل یا خارج استفاده می‌کنند.

■ حجم قایاق کالا از کشور چه میزان است؟

□ در زمینه حجم قایاق کالا از کشور آمار و اطلاعات رسمی و دقیق وجود ندارد، زیرا قایاق کالا یک فعالیت غیرقانونی محاسبه می‌شود و نمی‌توان

آیا قایاق کالا به اقتصاد کشور لطمہ وارد می‌کند؟

□ کالاهای قایاق برخلاف کالاهایی که به صورت رسمی وارد کشور می‌شوند، سود بازرگانی و عوارض گمرکی پرداخت نمی‌کنند. به دیگر سخن حقوق حقه

آمار دقیق و مشخصی از آن داد. آمار کشیفات تنها آماری است که در این زمینه وجود دارد. هر ساله نیروی انتظامی یا گمرک آمار کشیفات کالاهای قایاق را

ولی به محض ورود کالای قاچاق به بازار مصرف، اثرات نمایشی آن هویدا می شود. برای مثال هنگامی که یکی از نزدیکان فرد از ادوکلن خارجی استفاده می کند، بسیاری از آن فرد مصرف زده می شود. این احتیاط آن فرد مصرف زده می شود و از چنین کسالایی استفاده می نماید. این امر قاچاق را تشویق می کند و یک علیت دوطرفه است.

اصولاً چون قاچاق کالا روی کالاهای لوکس و مصرفی انجام می شود و هیچ گاه دیده نشده است

مواد اولیه کارخانه ها به صورت قاچاق وارد کشور شود، قاچاق در جامعه تبعات منفی خواهد داشت.

■ سبادی

ورودی کالاهای قاچاق از چه نقاطی در کشور است؟

□ قاچاق از محلهای وارد کشور می شود که مخاطره (ریسک) و هزینه کمتری داشته باشد. زیرا اگر قاچاقچی کالا دستگیر شود، جریمه و زندان به وی تعلق می گیرد و کالای قاچاق نیز ضبط می شود.

می شود. این اشتغال نه تنها باعث افزایش تولید در کشور نمی شود، بلکه ممکن است تولید را از طریق جایگزینی با کالای داخلی از بین ببرد.

اصولاً قاچاق کالا چه از نظر درآمدهای ارزی و چه از نظر اشتغال تبعات منفی دارد. ذکر این نکته ضروری است که در برخی مواقع قاچاق کالا تورمزا است، چون قیمت ارز را بالا می برد، ولی از جنبه های دیگر امکان

لطمہ دیگری که در اثر قاچاق کالا به اقتصاد کشور وارد می شود، آن است که اگر کالای قاچاق جایگزین داخلی داشته باشد، به تولید و اشتغال در کشور لطمہ می زند. در مقابل کالاهای قاچاق که وارد کشور می شود، باید ارز پرداخت شود. بنابراین ارز از کشور خارج می شود و تقاضا برای ارز در بازار غیرمجاز به وجود می آید که باعث بالا رفتن قیمت ارز در جامعه شده و اثرات تورمی به دنبال دارد.

در ضمن اگر در مقابل ورود کالاهای قاچاق، کالایی از کشور خارج شود که قابل تبدیل به ارز در بازار خارجی باشد، خروج این

دارد تورم را تخفیف مده، زیرا کالایی که وارد می شود به دلیل تقاضایی است که برای آن وجود دارد. قاچاق چنین کالایی عرضه را در جامعه افزایش می دهد و در نتیجه قیمت آن کاهش می یابد.

قاچاق اصولاً الگوی مصرف را تغییر می دهد. وقتی کالاهای لوکس با قیمت نسبتاً ارزان وارد کشور می شود، مصرف آن افزایش می یابد، بنابراین الگوی مصرف تا حدی به سوی استفاده از کالاهای لوکس و مصرفی گرایش پیدا می کند. البته این گرایش برای کسانی که قدرت خرید بالایی دارند، صادق است.

■ آیا می توان گفت الگوی مصرف جامعه باعث ایجاد قاچاق می شود؟

□ در اینجا بحث علیت مطرح می شود، به این معنی که آیا الگوی مصرف است که زمینه قاچاق را ایجاد می کند، یا بر عکس قاچاق است که الگوی مصرف را به وجود می آورد.

به نظر من هر دو این موضوع وجود دارد. زیرا اگر تقاضای کالا در جامعه وجود نداشت، قاچاق آن انجام نمی شد،

نوع کالاهای در مقابل کالاهای قاچاق، خود نوعی خروج ارز محاسب می شود، زیرا اگر این کالاهای از مسیر رسمی از کشور خارج می شد، براساس پیمان ارزی که باید سپرده شود، ارز حاصل از فروش آنها باید به کشور بازگردد. در نتیجه از تبعات این امر، کشانه شدن صادرات کشور به سوی صادرات قاچاق است.

لطمہ دیگری که در اثر قاچاق کالا به اقتصاد کشور وارد می شود، آن است که سرمایه ای که در اثر ورود کالای قاچاق از کشور خارج می شود، می تواند در فعالیت های مولد به کار گرفته شود و باعث تولید و اشتغال شود. در این زمینه اگر تصور شود برای ایجاد هر شغل ۱۰

هزار دلار سرمایه گذاری نیاز است، با دو میلیارد دلار قاچاق کالا، حدود ۲۰۰ هزار شغل در کشور ایجاد نخواهد شد. چرا که این پول ها به سمت قاچاق کالا سوق داده شده اند. البته قاچاق، خود تا حدی اشتغال ایجاد می کند و افرادی را به کار می گیرد، اما کار ایجاد شده چون مولد نیست، اشتغال کاذب نامیده

یا اینکه آن کالا را بدون انتقال ارز و یا در مقابل صادرات وارد نمایند. البته ورود کالا بدون انتقال ارز، واردات در مقابل صادرات و یا خرید ارز از بازار آزاد، هر کدام تبعات خود را دارد. اگر ورود کالاهای آزاد شده در مقابل صادرات صورت گیرد که این امتیاز هم اینک صرف ورود مواد اولیه می‌شود، تولیدات کشور لطمہ می‌خورد.

اگر ارز موردنیاز این گونه کالاهای وارداتی از بازار آزاد خریداری شود، فشار زیادی به بازار آزاد وارد می‌شود. این امکان نیز وجود دارد که ارز مورد تلقاضاً بسیش از نیاز واقعی مورد درخواست واردکنندگان باشد. بنابراین کاری که باید انجام شود، این است که ابتدا یک محاسبه دقیق صورت گیرد که از ورود کالاهایی که قبلًا قاجاق محسوب می‌شد، به چه میزان سود بازرگانی و حقوق گمرکی باید گرفته شود که میزان واردات آنها در حد کنونی ثابت بماند. البته این طرح در حد یک نظریه است که

باید کارهای فرهنگی صورت گیرد و اشتغال افزایش یابد. آگاهی مردم این مناطق از اینکه قاجاق فعالیت مضربی است و به اقتصاد لطمه می‌زند، باعث می‌شود افراد کمتری جذب آن شوند و فعالیت‌های قاجاق کالا تضعیف شود. البته این امر نمی‌تواند به صورت صدرصد تحقق یابد، زیرا نمی‌توان گفت در همه مناطق محروم، تمامی افراد شاغل شوند و دارای درآمد کافی باشند. شاید بهترین راه، آزاد کردن ورود بسیاری از کالاهایی است که قبلًا قاجاق اعلام شده بود. این روش برای تمامی کالاهای قاجاق مقدور نیست، اما می‌توان عمدترين کالاهایی را که قبلًا جزو کالاهای قاجاق محسوب می‌شد، جزو کالاهایی که ورود آنها آزاد است، اعلام کرد.

البته ورود این کالاهای باید قانونی و پرداخت کلیه حقوق گمرکی صورت گیرد. این امر از جهاتی مطلوب است، ولی در

تجربه نشان داده است این‌ویه کالاهای قاجاق وارداتی از موزهای دریایی و یا کوهستانهای صعب‌العبور وارد کشور می‌شود. هیچ‌گاه دیده نشده است که محمولة قاجاق از راههای اصلی وارد شود، زیرا در این راههای کنترل شدیدتری نسبت به نقاط صعب‌العبور وجود دارد.

نقطه دیگری که محل ورود کالاهای قاجاق است، مناطق آزاد می‌باشد. ورود کالا به مناطق آزاد، آزاد است و خروج آن نیز به دلیل وسعت مرزهای دریایی، راحت‌تر انجام می‌گیرد.

■ برای جلوگیری از ورود و خروج کالاهای قاجاق به کشور چه باید کرد؟

□ راهی که به ذهن هر فردی می‌رسد، کنترل شدید مبادی ورودی است. این موضوع تا حدی جوابگو است، ولی در عمل امکان آنکه سراسر مرزها را بتوان به دقت و به طور مستمر کنترل کرد وجود ندارد. زیرا اگر این کنترل مستمر باشد، هزینه آن بسیار بالا خواهد بود، به طوری که امکان دارد هزینه آن از زیان مادی مترب بر امر قاجاق بیشتر باشد.

مشکل دیگری که در کشور وجود دارد، این است که کالاهای قاجاق در خط مرزی و جاده‌های کشور قاجاق محسوب می‌شوند. اما هنگامی که به شهرها برستند و توزیع شوند، قاجاق محسوب نمی‌شوند.

بهترین روش این است که علاوه بر کنترل کالاهای قاجاق در نوار مرزی و جاده‌ها، در سطح خرد، فروشی نیز کنترل و مبارزه با قاجاق صورت بگیرد. البته این راه علاج قطعی واقعه نیست، زیرا وقتی با کالاهای قاجاق در داخل مغازه‌ها مبارزه شود، آنها را در زیرزمین‌ها پنهان می‌کنند و هزینه آنها بالا می‌رود، چون مخاطره (ریسک) آنها بالا رفته است.

راه دیگر مبارزه با قاجاق کالا، رسیدگی به مناطقی است که از آنها کالای قاجاق وارد کشور می‌شود. در این مناطق که به طور عمده مناطق محروم هستند،

شود.

اگر ورود کالاهایی که قبلًا قاجاق محسوب می‌شد، آزاد اعلام شود، این امر کافی نخواهد بود که کلیه تبعات منفی قاجاق از بین بروود، باید به نحوی کالاهای قاجاق آزاد شده را نیز کنترل کرد، زیرا آزاد کردن ورود این گونه کالاهای باعث افزایش تقاضا برای ارز می‌شود و چون دولت در تأمین نیازهای ارزی محدودیت دارد، واردکنندگان باید ارز موردنیاز را از بازار آزاد خریداری کنند و

○ کنترل شدید مبادی ورود کالاهای قاجاق تا حد پاسخگو می‌باشد. اما امکان آنکه سراسر مرزها به دقت کنترل شود، وجود ندارد، زیرا مستلزم صرف هزینه بسیار سنگینی است که از زیان مادی مترتب بر قاجاق کالا بیشتر است.

باید روی آن در سطح گسترده کار شود. در این موضوع یک نکته ظریف وجود دارد. امکان دارد پس از محاسبه، مشخص شود که حقوق گمرکی و سود بازرگانی این گونه کالاهای مثلاً ۵۰۰ درصد باید باشد، در آن صورت است که فایده‌ای ندارد، چون واردکننده برای آنکه این میزان سود بازرگانی و حقوق گمرکی را پرداخت نکند، باز کالا را از راههای قاجاق وارد کشور می‌کند. بنابراین باید حقوق گمرکی و سود بازرگانی در حدی

بازارچه‌ها باید جلوگیری شود، زیرا اگر کالای غیرمرغوب از بازارچه‌های مرزی خارج شود، نه تنها وجهه کالای صادراتی، بلکه بازار ایران را خراب می‌کند.

در زمینه واردات نیز اگر قرار باشد بازارچه‌های مرزی محلی برای ورود کالاهای منمنع باشد، یا کالاهایی که سورناظر نیست وارد شود، لطمات زیادی به اقتصاد وارد می‌شود. به نظر من بازارچه‌های مرزی به شرطی که در چارچوب ضوابط کشور عمل کنند، برای اقتصاد منطقه مفید خواهند بود.

ملاحظات سیاسی آن مناطق نباید باعث شود از بازارچه‌های مرزی هر کالایی وارد یا خارج شود و کاتالی برای ورود کالاهای قاچاق شود.

■ مواردی چون بوروکراسی اداری، قیمت‌گذاری کالا، بخشش‌نامه‌های متعدد، مراحل متعدد گمرکی و... آیا قاچاق کالا را تشویق نمی‌کنند؟

□ این موارد می‌توانند دلیلی بر برقراری قاچاق کالا باشد. انگیزه اصلی قاچاق، سود است. هر گاه برای صدور کالا از راه قانونی فعالیتی انجام شود که هزینه تولیدکننده و صادرکننده افزایش یابد، انگیزه‌ای به وجود می‌آید که آن کالا از مسیر غیرقانونی صادر شود. اگر قیمت یک کالا در بازارچه‌های خارجی ۲ دلار باشد، اما به صادرکننده گفته شود که در مقابل آن ۳ دلار ارز وارد کشور کند، این صادرکننده تشویق به صدور کالا از طریق قاچاق می‌شود.

تشrifات اداری نیز باعث می‌شود سرمایه صادرکننده را کد بماند و یا حتی کالای صادراتی وی فاسد شود. چنین صادرکننده‌ای مجبور می‌شود قوانین را «دور بزنده» و از راههای غیرقانونی کالای خود را صادر نماید. قوانین بازدارنده، تماماً می‌توانند باعث بروز قاچاق شوند.

بررسی قرار داده است.

به جای اینکه هزار هدف ریز و درشت درنظر گرفته شود، اگر یکی در معضل کلان اقتصادی کشور حل شود، به مرتب مفیدتر از آن خواهد بود تا اینکه با ابزارها و امکانات محدودی که وجود دارد، هزار هدف را نشان رفت و در پی حل آن برأمد.

در اقتصاد هر چه اهداف کمتر باشد و با یکدیگر هم جهت باشد، رسیدن به آن اهداف ساده‌تر است. در طرح ساماندهی، دولت می‌توانست اهداف عدیده‌ای را درنظر بگیرد، ولی در عمل رسیدن به آنها امکان‌پذیر نبود. اهداف فعلی در طرح ساماندهی اقتصادی نیز اهداف زیادی است. باید یک، دو یا سه هدف را درنظر گرفت تا رسیدن به این اهداف به راحتی امکان‌پذیر باشد.

البته ایجاد اشتغال و توسعه صادرات غیرنفعی که از محورهای اصلی طرح ساماندهی است، می‌تواند موضوع قاچاق کالا را نیز تا حدودی حل کند. ضمناً با قیمت‌گذاری صحیح نیز می‌توان تا حدودی از قاچاق کالا جلوگیری کرد.

■ آیا بازارچه‌های مرزی توانسته‌اند از قاچاق کالا در نقاط مرزی جلوگیری کنند؟

□ بازارچه‌های مرزی اگر طبق قوانین و ضوابط مربوط به این بازارچه‌ها عمل کنند، برای اقتصاد منطقه مفید خواهد بود. ورود و خروج کالا از این بازارچه‌ها باعث ایجاد اشتغال می‌شود و هر منطقه با توجه به مزیت‌های نسبی آن کالاهایی را صادر یا وارد می‌کند. این امر علاوه بر ایجاد اشتغال، اقتصاد منطقه را سامان می‌بخشد و برای مردم ایجاد درآمد می‌کند.

اگر فعالیت این بازارچه‌ها بسی ضابطه شود، به اقتصاد منطقه لطمہ وارد می‌کند. صدور کالا از این بازارچه‌ها باید ضوابط کل صادرات کشور را حفظ کند و از خروج کالاهای نامرغوب از این

باشد که انگیزه قاچاق را از بین ببرد و آن را به مسیر رسمی هدایت کند و حجم

قاچاق را نیز افزایش ندهد. این چنین نوشی پیدا شد، راه قاچاق سد خواهد شد و کالا از قاچاق به مسیر فعالیت‌های رسمی انتقال می‌یابد و دولت نیز حقوق خود را از این‌گونه کالاها دریافت خواهد کرد و به اقتصاد لطمہ وارد نمی‌شود. اما در مورد ورود کالاهایی که ممکن است حقوق گمرکی و سود بازرگانی زیادی مثلاً تا ۵۰ درصد به آنها تعلق گیرد و در عمل واردکننده مجبور شود آن کالا را از راه قاچاق وارد کند، نمی‌توان کار اقتصادی زیادی کرد، مگر اینکه بررسی شود که آن کالا چیست و چرا وارد کشور می‌شود.

اگر کالایی باشد که به دلیل کمبود تولید داخلی وارد می‌شود، باید تولید داخلی را افزایش داد تا آن کالا دیگر به طور قاچاق وارد نشود. اگر ورود آن کالا ناشی از میزان تولید نباشد، بلکه ناشی از کیفیت تولید نسبت به کالاهای وارداتی باشد، باید تولید داخلی را کنترل کیفی کرد تا کالای مرغوب تولید شود. اگر مربوط به هیچ یک از این دو امر نباشد، آن وقت است که نمی‌توان کاری کرد.

البته راه چاره نهایی، افزایش صادرات غیرنفعی و بالا بردن درآمدهای ارزی است. اگر محدودیت ارزی نباشد؛ ارز به میزان کافی در اختیار واردکنندگان قرار می‌گیرد و کالاهای مورد نیاز وارد کشور می‌شود.

■ در طرح ساماندهی اقتصادی، آیا موارد جلوگیری از قاچاق کالا را مورد بحث قرار داده است؟

□ مشکلات اقتصادی کشور، مشکلات عدیده‌ای است. طرح ساماندهی اقتصادی یا این هدف که هر مشکل کوچکی را حل کند، تدوین نشده است. این طرح چند محور نظیر اشتغال، توسعه صادرات، تراز پرداخت‌های کشور که دغدغه‌های اصلی نظام است را مورد